

gällande författning åligger dylik näringsidkare; samt att de, hvilka redan utöfva dylik rörelse, icke må tillåtas att dermed fortfara, derest de icke, inom sex månader efter det nu ifrågasatta lag varder utfärdad, på enahanda sätt visa sig ega nödig kunskap i bokföring.

För den händelse vederbörligt utskott skulle anse sig ej kunna tillstyrka denna motion oförändrad, vågar jag anhålla, att utskottet behagade göra de förändringar, som finnas erforderliga för att motionens syfte måtte kunna vinnas.

Stockholm den 18 januari 1889.

Carl von Baumgarten.

N:o 3.

Af herr von Baumgarten, om anslag till utbildande af sjuksköterskor.

På landsbygden råder, särdeles i de socknar, som ligga flera mil från närmaste lasarett och provinsialläkare, största brist på tillfällig sjuksköterskehjelp utom vanlig läkarehjelp, som endast efter lång tid och för dryga kostnader stå att erhålla. Månget dyrbart lif hade kunnat räddas, mången sjukdomsvecka förkortas, om nödig sjuksköterska funnes inom hvarje socken att tillgå vid förefallande behof.

Med afseende på denna för hela landet och den enskilda kommunen nyttiga sak, anser jag lämpligt:

att inom hvarje länslasarett och i hufvudstaden vid de större sjukhusen ett begränsadt antal qvinnor finge under viss tid, t. ex. högst ett år, utbildas till lämpliga sjuksköterskor;

att kostnader härför bestriddes, till hälften af staten och till hälften af landstinget eller af enskildta bidrag;

att, sedan inom hvarje socken, främst inom de aflägsnast från lasarett och provinsialläkare belägna, anställdes en ordinarie sjuksköterska med bostad, lön och vedbrand, hvartill staten med hälften och socknarne med hälften bidroge, och med skyldighet för sjuksköterskan att vid behof sköta de sjuka, tillhandahålla lämpliga af de mest nödvändiga läkemedlen och vara ansvarig för det medikamentsförråds ändamålsenliga användande, hvilket hon kunde komma att omhänderhafva;

att sjuksköterskan vore skyldig närmast ställa sig provinsialläkarens föreskrifter till efterriktelse i afseende på tvistiga sjukdomsfall m. m.;

att der sockenbor eller grannsocken kunde komma i behof af sjuksköterskan, hon då skulle erhålla ett måttligt dagtraktamente eller kost samt hemtas och hemforslas på patientens bekostnad, om denne ej saknar medel, men i motsatt fall på kommunens; och får jag, till kostnadens förberedande bestridande för ernäendet af detta behjertansvärda mål, värdsamt hemställa,

att Riksdagen behagade i underdånig skrifvelse till Konungen förklara sig villig ställa ett förslagsanslag af 50,000 kronor till Kongl. Maj:ts disposition att, efter utredning i ämnet, efter behof användas till bekostande af sjuksköterskors utbildning vid flera eller färre länslasarett eller sjukhus i ofvannämndt syfte.

Om remiss till statsutskottet anhålles värdsamt.

Carl von Baumgarten.
